

freds (Klein) vil jeg sige, at der sikkerlig ikke behøvedes den Forsikkring fra det ærede Medlems Side, at han selv ikke hørte til de „mistænkelige“ Personer; thi det er der vist Ingen, her i Thinget, der har troet.

Ordføreren: Jeg skal bestræbe mig for at fatte mig meget kort. Hvad Forslaget under Nr. 1, angaaer, som nu blev omtalt af den ærede sidste Taler, skal jeg paa Fleertallets Begne tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage dette Forslag. Det angaaer en Udvidelse af Bestemmelsen om Torvehandelen til ogsaa at omfatte anden Erhvervsmaade, som drives paa offentlig Gade, Vej eller Torv. Frygten for at denne Udvidelse skulde kunne medføre Ulemper, er sikkert ikke begrundet. Det er kun crempelviis, at der er blevet anført Droske- og Bybudevæsenet, hvorom der navnlig kunde være Spørgsmaal i større Byer. — Endringsforslaget under Nr. 3, som den høitærede Justitsminister bestemte har modsat sig, troer jeg ogsaa fra Mindretallets Side at maatte tilraade det ærede Thing ikke at vedtage, og da Grundene for denne Modstand ere blevne fremhævede saa stærkt fra forskjellige Sider, skal jeg ikke dvæle derved. — Med Hensyn til § 6, der omhandler Straffe for Børn, foreligger der et Underændringsforslag af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Klein), hvorefter der skulde gives det Barn, der første Gang gør sig skyldig i en saadan Forseelse i ringere Grad, en Advarsel til Retsprotocollen. Paa Udvalgets Begne maa jeg holde fast ved, at man ikke optager en saadan Bestemmelse; thi det vil jo under alle Omstændigheder være at trække Barnet frem, saaledes at give det en Advarsel, der skulde tilføres Retsprotocollen. Den Fremgangsmaade, der vil være at benytte i Tilfælde af, at der begaaes en saadan ringere Forseelse, er den, at Politibetjenten eller den, der anholder Barnet, fører den Paa-gjældende til Politimesteren, som da, efterat Sagen har forelagt ham, vil have at overveie, om det er en saadan ringere Forseelse, at der ikke er Tale om Straf for Barnet, eller om det er en saadan, at det efter Bestemmelserne i § 6 maa blive straffet. Dette

medfører imidlertid netop, at det, hvis Politimesteren erkjender, at den Forseelse, der er begaaet, er saa ringe, at han ikke finder Anledning til at gjøre videre ved den under en Retsdag, vel at mærke ikke vil blive overladt til Politibetjenten at give Advarselen, — derom har jeg heller aldrig tvivlet i mindste Maade, at det skal være Politimesteren, der skal give Advarselen, — og Maaden, hvorpaa Sagen bliver behandlet, giver al den Sikkerhed for Beviset, som er fornøden, for at Bestemmelsen om Gjentagelsestilfælde kan komme til Anvendelse. Jeg skal gjentage den Bemærkning, som jeg tillod mig at gjøre ved Sagens Behandling iforgaars, at jeg troer, at det Unde, at et Barn trækkes frem for at faae en Advarsel, hvor dette ikke er nødvendigt, er et større Unde end det, at et saadant Barn maaskee kommer til at slippe for Straffen for Gjentagelse af en saadan ringere Forseelse. Jeg troer altsaa at burde anbefale det høie Thing ikke at vedtage det nævnte Underændringsforslag. — Den ærede Forslagsstiller (Klein) har ikke kunnet opfatte de Bemærkninger, som jeg iforgaars gjorde med Hensyn til hans Endringsforslag til § 11. Han udtalte nemlig, at det i Grunden kun var et Redactionsforslag; men det, hvorpaa jeg støttede det Raad ikke at vedtage dette Forslag, var netop, at jeg ansaae det for at indeholde en virkelig Realitetsforandring. I Regeringens Forslag er det bestemt, at Politimanden er berettiget til at fordrø Dplysning af, hvem han vil; den, der anholdes, kan derimod kun forlange det med Hensyn til enkelte Personer. Det ærede Thing vil imidlertid lægge Mærke til, at naar man vedtager det ærede Medlems Forslag, bliver det netop den Anholdte, der vil kunne forlange Dplysninger, ikke blot af enkelte Personer, men af alle Tilstedeværende, og jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, til hvilke Vidtløftigheder — naar den Anholdte er en stridig Person — dette kan give Anledning, især hvis Anholdelsen skeer ved et Dpløb, hvor maaskee et Par hundrede Mennesker ere tilstede. Jeg troer altsaa, som sagt, ikke, at der er Grund til at gaae ind derpaa. Med Hensyn til det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal til § 12, og som